

missionen, og som utvivlsomt — det tror jeg ikke vil blive benægtet fra nogen Side — er den Mand her i Landet, der har det bedste Overblik over disse Forhold og bedst vil være i Stand til at danne sig et saadant Skøn.

Jeg skal slutte med atter at takke for den Behandling, Lovforslaget har faaet. Jeg ser deri et Vidnesbyrd om, at det hurtigt vil blive gennemført.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Grundforbedringsarbejder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3057).

Sagen sattes til Forhandling.

Westergaard: Det foreliggende Lovforslag er jo at betragte som et Led i Bestræbelserne for at modvirke Arbejdsløsheden, og jeg vil derfor haabe, at det vil faa en hurtig og let Gang gennem det høje Ting. Vi er jo alle enige om, at vi lever i saare vanskelige Tider. Der er store økonomiske Vanskeligheder for Stat, for Kommuner og for private, Vanskeligheder, som det vil blive svært nok at overvinde. Men desuden har vi Arbejdsløsheden, som virker nedtrykkende og moralsk ødelæggende paa Samfundet, foruden at den i høj Grad svækker hele vor økonomiske Stilling. Det er derfor heller ikke saa mærkeligt, at Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden er et Spørgsmaal, der mere end noget andet beskæftiger Sindene i vort Samfund. Man ser ogsaa, at der ude omkring ved Møder i Landet og ganske naturligt herinde ved Forhandlingerne om Arbejdsløshedslovforslaget, ligesom ogsaa under hele Finanslovbehandlingen, som den har været ført hidtil, neppe har været en eneste Taler fremme, som ikke er kommet ind paa dette saare vanskelige Spørgsmaal. Ja, for de fleste gælder det maaske endog, at det er dette, der interesserer dem mest af, hvad de overhovedet maatte have paa Hjerte at fremføre. Det er, som sagt, slet ikke saa mærkeligt, at

det er saadan, thi det er et overordentligt vanskeligt Spørgsmaal. Der gives jo adskillige Anvisninger paa, hvorledes man skal komme ud over denne Vanskelighed, og disse Anvisninger er sikkert fremsat i den allerbedste Mening, og vi er sikkert alle enige om, at det vilde være overordentlig rart, om vi kunde overvinde disse Vanskeligheder. Men det er ingenlunde let. Det kan jo ikke nægtes, at der fra Statens og Kommunernes Sider gøres meget for at modvirke Arbejdsløsheden. Men det er trist at se, hvor lidt det i Virkeligheden batter, hvor lidt det betyder, det, der udføres, og vi ser deri et Bevis for, at Stat og Kommune ikke magter dette Problem: at afhjælpe Arbejdsløsheden. Det er min Opfattelse, at denne Opgave løses ikke, før den private Virksomhed kommer i fuld Gang i alle Forhold over hele Linien i vort Samfund. Der er utvivlsomt Arbejde nok ude omkring paa Landet og da ogsaa paa det Omraade, vi her særlig beskæftiger os med, Grundforbedring af saadanne Arealer rundt omkring i vort Land, som trænger dertil, og vi erfarer jo ogsaa alle hver eneste Dag, at der er Bolignød saa at sige overalt i vort Samfund. Med andre Ord, der er Arbejde nok; men samtidig har vi alligevel den desværre meget store arbejdsløse Skare paa vel ca. 60 000 Mand. Det er i Virkeligheden en Ynk at se paa, at medens vi paa den ene Side har tilstrækkeligt Arbejde og paa den anden Side den store Skare arbejdsløse, kan det dog ikke lykkes at faa disse to Ting i Forbindelse med hinanden. Alle vore Bestræbelser skulde gaa ud paa at tilvejebringe en saadan Forbindelse, og jeg kan heller ikke tænke mig, at det vil møde Modstand fra nogen Side, men desuagtet er det endnu ikke lykkedes os i nogen særlig stor Udstrækning. Stat og Kommune ofrer meget paa Afhjælpning af Arbejdsløsheden, men, som jeg sagde før, er vel næsten det eneste Resultat, man opnaar, dette, at Stat og Kommune bliver mere og mere forarmede, medens Arbejdsløsheden i Virkeligheden er omtrent lige stor, og dette forekommer mig at være et yderst daarligt Resultat af de mangfoldige Millioner, der gives ud.

Statsministeren har ved en Lejlighed udtalt, at vi skulde have Produktionen forøget, og Produktionen skulde være lønnende, men det forekommer mig, at i de Udtalelser, der har været fremsat i dette høje Ting, baade under Arbejdsløshedslovforslagets Behandling og ogsaa under selve Finanslovdebatten, har netop den Side af